

Η μάχη του Ζελόβου (30 Νοεμβρίου / 13 Δεκεμβρίου 1904)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 13:06 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 13:07

Στο μεταξύ τα ενωμένα σώματα του Κατεχάκη και Καούδη μέχρι τα τέλη Νοεμβρίου γύριζαν στην περιοχή γύρω από το Ζέλοβο και Πισοδέρι, προκειμένου να συναντήσουν ντόπιους παράγοντες και να γνωρίσουν την περιοχή. Από επιστολή του Κατεχάκη προς τον Καλαποθάκη, την οποία παραθέτομαι παρακάτω φαίνεται ότι στις 20 Νοεμβρίου / 3 Δεκεμβρίου έγινε μάχη με τους κομιτατζήδες στην περιοχή της Πρέσπας.

Την Δευτέρα 29 Νοεμβρίου / 12 Δεκεμβρίου, οι ενωμένες συμμορίες του Μήτρου Βλάχου και του Καρσάκωφ καταλαμβάνουν το ύψωμα δυτικά του Ζελόβου και οχυρώνονται, ενώ συγχρόνως πιάνουν αιχμαλώτους πατριαρχικούς για να προκαλέσουν τους Έλληνες αντάρτες σε μάχη. Σκοπός τους ήταν, εάν οι Έλληνες δεχθούν τη μάχη, να βρεθούν μεταξύ των πυρών των κομιτατζήδων και των δύο τουρκικών αγημάτων που θα ερχόντουσαν από το Πισοδέρι και Κονομπλάτι, όταν θα ακουγόταν η μάχη. Η ενωμένη δύναμη των κομιτατζήδων αριθμούσε γύρω στους 70 άνδρες, ενώ οι άνδρες του Κατεχάκη και Καούδη γύρω στους 35.

Ο Κατεχάκης, μετά από σύσκεψη με τους οπλαρχηγούς, αποφασίζει να δράσει ως εξής.

Μια ομάδα υπό τον Καραβίτη θα κατευθυνθεί προς Πισοδέρι και λίγο αργότερα θα γυρίσει αριστερά για να βρεθεί στα νώτα των κομιτατζήδων. Μια άλλη ομάδα υπό τον Γύπαρη θα κατευθυνθεί προς Όστιμο και στη συνέχεια θα γυρίσει προς τα δεξιά για να αποκόψει υποχώρηση των κομιτατζήδων προς την περιοχή της Πρέσπας. Μια τρίτη ομάδα υπό τον Σιμανίκα θα εγκατασταθεί ανατολικά του χωριού για να αντιμετωπίσει τυχόν ενέργεια των Τούρκων από το Πισοδέρι και το Κονομπλάτι. Όλη η υπόλοιπη ομάδα θα επιτεθεί κατά μέτωπο εναντίον των κομιτατζήδων.

Το σχέδιο τίθεται σε εφαρμογή την επομένη, Τρίτη 30 Νοεμβρίου / 13 Δεκεμβρίου. Η περιγραφή της μάχης του Ζελόβου από τους αντάρτες που πήραν μέρος διαφέρει μεταξύ τους. Πάντως τα γεγονότα πρέπει να εξελίχθηκαν κάπως έτσι.

Η ομάδα του Καραβίτη αποτελούμενη και από τους Σεϊμένη, Λευκαρουδάκη, Κούνδουρο, Καλογεράκη, Σιμανίκα, Γιατρό ακολουθεί λάθος δρόμο και στρίβει δεξιά νωρίτερα, γίνεται δε αντιληπτή από τους κομιτατζήδες οι οποίοι αρχίζουν να πυροβολούν εναντίον τους από μεγάλη απόσταση.

Η μάχη του Ζελόβου (30 Νοεμβρίου / 13 Δεκεμβρίου 1904)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 13:06 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 13:07

Η ομάδα του Γύπαρη με τους Κλάπα, Μπουντούρη, Δούκα, Δουκάκη καταφέρνει να προχωρήσει στο σημείο προορισμού στα δεξιά των κομιτατζήδων.

Στη μάχη παίρνουν μέρος και ο Νταλίπης και ο Κύρου με άνδρες του.

Η ομάδα του Κατεχάκη και Καούδη εφόρμησε εναντίον των κομιτατζήδων οι οποίοι αμύνονται σθεναρά. Η μάχη κράτησε σχεδόν όλη την ημέρα. Τελικά η επέμβαση των Τούρκων του Πισοδερίου οι οποίοι ακούγοντας τους πυροβολισμούς εμφανίσθηκαν έκρινε το τέλος της μάχης. Οι απώλειες των κομιτατζήδων ανέρχονται γύρω στους 25 ενώ οι Έλληνες αντάρτες έχουν ένα τραυματισμένο.

Με τη μάχη του Ζελόβου αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά η πολεμική ανωτερότητα των ανταρτών έναντι των κομιτατζήδων οι οποίοι στο μέλλον θα αποφεύγουν, τις περισσότερες φορές, την κατά μέτωπο αντιμετώπιση των ανταρτικών ομάδων προσπαθώντας με ύπουλους τρόπους την εξόντωσή τους.

Οι κομιτατζήδες μετά την επέμβαση των Τούρκων καταφεύγουν προς τις περιοχές της Πρέσπας ενώ οι Έλληνες αντάρτες στο Ζέλοβο. Επειδή όμως στο Ζέλοβο καταφεύγει και ο τουρκικός στρατός οι Έλληνες αναγκάζονται να καταφύγουν στο μοναστήρι της Αγίας Τριάδας και την επομένη κάτω από πυκνό χιόνι στο Πισοδέρι όπου παραμένουν επί 3 μέρες. Από το Πισοδέρι ο Κατεχάκης στέλνει επιστολή στον Καλαποθάκη διηγώντας τα τελευταία γεγονότα στην περιοχή.